

За ЕНДЖИОТАТА и ХОРАТА

Защо моята организация е важна за хората?

...Вече пет часа седяхме в студената кола и чакахме Етичната комисия на най-голямата пловдивска болница да разреши 50-годишния Добрин да бъде лекуван с реконвалесцентна плазма. Представях си го как лежи на двайсетина метра от нас - зад олющените стени на старата инфекциозна клиника и диша като риба на сухо... Различни хора звъняха да кажат как протича дискусиата около първото у нас преливане на плазма на пациент с КОВИД-19. По едно време стана ясно, че професорите от комисията започнали да звънят в Националния оперативен щаб, в президентството, на премиера и на не знам си още кой... Мръкваше. Дъждът се превърна в мокър сняг. Докато мълчешком обръщахме колата към София, осъзнах, че никога няма да забравя този ден. Беше първи април, 2020 г. Нямах да го забравя, защото тогава за първи път почувствах отговорност към онези, които до последния си дъх се надяваха, че ще бъдат спасени; към техните близки, които очакваха чудото. Но не знаеха това, което аз вече знаех – плазмата е помогнала в последните епидемии от корона вирус - през 2003 и 2012 г.; а китайците са излекували петима тежко болни... с плазма. Защо и България да не ползва този метод, докато се намери лекарство срещу новата напасть?! Защо да не включи това евтино оръжие, което тече във вените на всеки преболедувал КОВИД-19?

Но някой трябваше да прокара нейния път упорито и последователно, въпреки установените управленски схеми и бюрократичната закостенелост. Да обяснява Насоките на Европейската комисия за даряване и лечение с плазма, да споделя световния опит. Само за три месеца проумяхме, че това може да се случи, когато създадем сдружение, което да бъде гласът на обществото и да защитава неговите потребности и права. След това започнахме денем и нощем да обикаляме министерства, болници, резеита, лаборатории, кръвни центрове, телевизионни и радиостудия, да разказваме за плазмата и за минималния риск за болния, когато тя се прилага правилно и навреме...

Ето тука сигурно ще попитате – а какво всъщност е реконвалесцентна плазма?? Ами това е течната съставка на кръвта, която съдържа антитела срещу непознатия враг, нахлул във вашия организъм. Антителата са микроскопични белтъци, които се свързват с вируса и го обезвреждат. Така вие оздравявате, а те продължават да циркулират във вашето тяло като верни стражи: Я се появи отново, я са го хванали и претрепали от бой!

Сега си представете колко е просто – ако част от тези антитела се „извадят“ от вашата кръв и се прелеят на човек със същата болест... те веднага ще открият вируса и ще го изчистят от всички органи, в които е успял да проникне. Да, изглежда просто, и в същото време първите преливания не бяха дотам успешни. Но както каза д-р Младенова от Шуменската болница: „Моите болни умираха и аз бях длъжна да пробвам всяко нещо, което можеше да ги спаси. Така открих плазмата!“ Заедно с нея десетки лекари започнаха да лекуват с плазма – в София, Петрич, Димитровград, Видин, Бургас... В края на август д-р Ненкова от Варна беше спасена благодарение на плазмата. „Случи се чудо - дишането й изведнъж се подобри!“, казаха колегите й. Същото сподели и д-р Манчев, 30-годишен хирург, който се бореше за живота си в болница „Св. Анна“, и д-р Чолаков от Шумен, за когото търсихме плазма...

Търсихме плазма, защото през есента на 2020 г. преболедувалите КОВИД-19, които можеха да станат дарители, бяха малцина. Но благодарение на нашите денонощни усилия до хиляди хора стигна новината, че могат да помогнат като дарят плазма. Някои тръгнаха към

кръвните центрове заради своите близки. Други отидоха по своята добра воля, без да питат и да се двоумят. С наша помощ те откриха тази своя потребност – да станат добрите непознати, които носят спасение. И това ги направи щастливи - това споделиха Станислав, Емил, Димитър, които дариха по 8 пъти плазма, Катя, Стефка, Вяра, Милена... - обикновени българи, намерили велик смисъл в своята болест и страдание....

Днес, година и половина по-късно, нашата битка продължава – не само с коварния вирус, скептиците и страхливците, но и с остарелите наредби и закони. Но най-важното вече се случи – ние показахме как една гражданска организация може да мобилизира и изрази доброто в едно общество. И ще продължим да доказваме, че човечеството ще оцелее само, ако остане човечно и съпричастно. Ето затова се гордея с моето сдружение.

Павлина Михайлова

Сдружение "Лечение на КОВИД-19 с реконвалесцентна плазма", София